

изпита, да видите, какво знаете и какво не знаете. Онова знание, което влиза въ работа, ще задържите; непотрѣбното ще изхвърлите. Следъ това ще ви пратятъ при Бога, Той да даде последната си дума. Ако сте готови за небето, тамъ ще ви задържатъ. Ако не сте готови, ще ви дадатъ ново тѣло и ще ви изпратятъ на земята, тамъ да учите и работите. Този процесъ наричаме „сѣдба“. Човѣкъ самъ кове сѣдбата си. Затова, именно, Христосъ казалъ на Заведеевата майка: „Не знаете, какво искате“. Това значи: Не разбирате Божиитѣ пѣтища. Хората гледатъ само на външната страна на живота, а онова, което Богъ е наредилъ да се върши, него забравятъ. Както и да мислятъ хората, ще знаятъ, че това, което Отецъ е наредилъ да стане, ще се изпълни. Никой не е въ състояние да отмѣни Божия планъ.

Какъвъ е планътъ, който Богъ е опредѣлилъ за човѣка? — Той го изпратилъ на земята, да работи съ ума, сърдцето, душата и духа си и да се развива. Христосъ слѣзе на земята да научи хората, какъ да живѣятъ и да работятъ правилно. Той внася свѣтли мисли въ човѣшкия умъ, благородни и възвишени чувства и желания въ сърдцето му и така повдига духа му, прави го силенъ и бодъръ. Мнозина очакватъ Христа да слѣзе отъ облацитѣ, но вмѣсто да видятъ това, главитѣ имъ се пълнятъ съ мъгли. Христосъ хлопа на вратата на вашето сърдце, а вие гледате горе нѣкъде и се чудите, кѣде ли се тропа. Не гледайте нагоре. Той нѣма да дойде оттамъ, но гледайте къмъ вратата на сърдцето си, дето се хлопа. Тамъ е Христосъ. Отворете вратата си и Го поканете вжтре.

Човѣкъ има две врати: едната е официална, а другата — ежедневна, презъ която постоянно влиза и излиза. Официалната врата е носътъ, а ежедневната и достъпната е устата. Презъ устата влиза въздухътъ и храната; презъ устата излиза и частъ отъ въздуха. Това е алегорично казано. Въ другъ смисълъ, умътъ е официалната врата, а сърдцето — ежедневната. Христосъ ще мине презъ ума — официалната врата, ще слѣзе до сърдцето и тамъ ще похлопа. Всички проповѣдници говорятъ за идването на Христа на земята, но не знаятъ презъ коя врата ще влѣзе Той. Отъ две хиляди години